

Na zahtevo Borisa Slaviča je Častno razsodišče dovolilo objavo članka „Dopolnitev člankov „ ZGODOVINA OBJEKTA – HIPODROM STOŽICE“ na spletni strani KZS. Omenjeni članek bi moral biti objavljen na spletni strani KK Stožice, v smislu 26. čl. Zakona o medijih „Pravice do popravka objavljenega obvestila“. KK Stožice, kljub večkratni pisni zahtevi, ni spoštoval določil Zakona o medijih in popravka ni objavil. Namesto tega je bil naslednji dan po prvi zahtevi za objavo popravka, na spletni strani KK Stožice ponovno objavljen prvotni članek g. Damjana Oražma, ki je na spletni strani še danes.

Dopolnitev člankov „**ZGODOVINA OBJEKTA – HIPODROM STOŽICE**“, avtorja Damjana Oražma (v nadaljevanju avtor), objavljenega na spletni strani KK Stožice.

Pred nedavnim sem na spletni strani Konjeniškega kluba Stožice prebral že tretjo verzijo zgoraj navedenega članka. To tretjo verzijo je avtor na osnovi mojega dopisa z dne 1. septembra 2018 že malenkostno korigiral. V sedanjem dopisu pa navajam resnico o izgradnji ljubljanskega hipodroma v času mojega predsedovanja Kasaški sekciji KK Ljubljana.

Takoj na začetku želim posebej poudariti, da so obnovljeni in na novo zgrajeni objekti v obdobju mojega predsedovanja v kasaški sekciji, izključno rezultat dobrega sodelovanja velike večine takratnih članov kasaške sekcije, razen redkih posameznikov. Med te redke posameznike spada avtor člankov, kar bom konkretiziral pozneje. Večina članov je v okviru svojih možnosti prispevala svoj del k takratni izgradnji hipodroma v Ljubljani.

**Člani takratne Kasaške sekcije KK Ljubljana smo z dobrim sodelovanjem realizirali:**

1. obnovili:

- a) notranjo trening stezo,
- b) tekmovalno stezo,

2. izgradili:

- a) sodniško tribuno, ki služi tudi kot gostinski objekt,
- b) terasaste stopnice za gledalce,
- c) oporni betonski zid z ograjo nad sodniško tribuno in nad terasastimi stopnicami za gledalce,

- d) en trakt kasaških hlevov,
- e) sulkarnico.

## **Obrazložitev**

1/a) Obnova notranje tekmovalne steze je bila prva investicija v času mojega predsedovanja. Spomnim se, da je g. Bruno Oražem prišel k meni z novico, da pozna kvaliteten material za notranjo stezo. V podrobnosti se ne bom spuščal, ker za to ne obstaja nobena listinska dokumentacija.

1/b) Obnovili smo celotno tekmovalno stezo. Za obnovitev tekmovalne steze smo pridobili od takratne Občine Ljubljana-Bežigrad potrdilo, da za izvedbo zadostuje prigrasitev del. Številka potrdila je 351-883/85-8/2-2.

Izvajalec obnove tekmovalne steze je bilo podjetje SCT Ljubljana, ki je s svojimi kamioni navozilo, kot avtor članka pravilno ugotavlja, 12.000 m<sup>3</sup> materiala. Isto podjetje je obnovilo celotno stezo z odgovarjajočo mehanizacijo in s posebnim strojem uredilo potrebne naklone v ovinkih steze. Dokument, iz katerega so razvidni potrebni določeni nakloni v ovinkih steze, ki je bil osnova strojniku, sem ob srečanju v pisarni KZS predal g. Viktorju Dolinšku s pripombo, da naj ga shrani, ker bo prišel prav ob morebitni ponovni obnovi steze. Avtorju člankov predlagam, da si ogleda ta dokument in se prepriča glede avtorja dokumenta. Zadnjo popravo tekmovalne steze je organiziral g. Viktor Dolinšek.

Po določenem času smo z delovnimi akcijami ročno urejevali tekmovalno stezo, ki pa se jih avtor člankov ni udeleževal. Res je, da je bil na delovnih akcijah vedno prisoten g. Bruno Oražem, kar pa ne opravičuje odsotnosti avtorja člankov, saj je bil avtor člankov član kasaške sekcije, tekmovalec za Kasaško sekcijo KK Ljubljana in koristnik steze za trening konjev iz hleva Oražem.

2/a) Že v prvem dopisu sem poslal avtorju člankov sliko stare in novozgrajene sodniške tribune. Kljub temu je avtor tudi v zadnjem članku namerno negiral dejstvo, kdo je izgradil novo sodniško tribuno. Sliko stare in nove sodniške tribune v prilogi prilagam tudi tokrat. Slika nove sodniške tribune pove dovolj in ni potrebno karkoli dodati. Izvajalec izgradnje nove sodniške tribune je bilo podjetje SCT.

2/b) Izgradili smo tudi terasaste stopnice za gledalce, kar nam priznava celo avtor člankov in zato ni potrebe po podrobnejši obrazložitvi.

2/c) Zaradi varnosti smo morali za gledalce zgraditi podporni betonski zid na zgornjem delu sodniške tribune in v celotni dolžini terasastih stopnic.

2/d) Zgradili smo en trakt kasaških hlevov, ki so ga v veliki meri financirali koristniki boksov. Preko sekcije smo uredili potrebno dokumentacijo, potrebna dovoljenja, uredili strešno konstrukcijo in seveda zemljišče kluba.

2/e) Izgradili smo sulkarnico, ki je služila za shrambo sulkijev in prikolic za prevoz konjev za člane kasaške sekcije, v času prireditev pa je bila namenjena privezu gostujočih konj.

## **Financiranje obnovljenih in novozgrajenih objektov**

Za izdelavo celotne projektne dokumentacije, ki jo je izdelalo podjetje Studio 2, smo pridobili sredstva od ZTKO Ljubljana, sredstva za izgradnjo objektov pa smo pridobili preko osebnih poslovnih vez.

Ker avtor v članku izpostavlja določena imena, v nekaterih primerih pa navaja samo določene aktivnosti, želim to dopolniti.

1. Omenja izgradnjo prvih kasaških hlevov v okviru kluba. Bilo bi prav, da bi tudi tukaj navedel osebo, ki je najbolj zaslužna za izgradnjo – g. Milana Lovrenčiča. Prepričan sem, da brez njegovega angažiranja teh kasaških hlevov ne bi bilo.
2. V zadnjih dveh člankih avtor omenja organizacijo tombol. V drugem članku avtor navaja organizacijo tombol na Planjavi, v zadnjem članku pa navaja organizacijo treh tombol. Tretja tombola je bila namreč organizirana na hipodromu Ljubljana v okviru kasaške sekcije, kar je namenoma zamolčal. Tudi tukaj bi bilo pošteno, da bi navedel glavnega iniciatorja tombol, g. Lojzeta Laha, predsednika KK Komenda. G. Lah je preko svojih poslovnih vez uredil glavne dobitke za tombolo, tudi za tombolo na ljubljanskem hipodromu, za kar sem mu osebno zelo hvaležen. Dejstvo je, da brez g. Laha ne bi bilo tombol in tudi ne dodatnega denarja za kasaški šport.

Na koncu imam še posebno vprašanje avtorju člankov. Sprašujem avtorja člankov, ali se spominja kasaške prireditve na ljubljanskem hipodromu v letu 1984? Takrat smo organizirali posebno tekmovanje na ljubljanskem hipodromu med kolesarjem in konjem kasačem. G. Bruno Oražem je takrat prišel do mene in mi samoiniciativno predlagal, da bo nastopil vaš konj z voznikom oziroma tekmovalcem Damjanom Oražmom. Ob napovedanem času, ko bi moralo tekmovanje med kolesarjem in konjem steči, je bil na stezi pripravljen samo kolesar g. Andrej Žaubi. Po ozvočenju smo poklicali g. Bruna Oražma in mu sporočili, da čakamo, da se na stezi pojavi njegov konj s tekmovalcem. Po določenem času je pred tribuno prišel g. Bruno

Oražem in sporočil, da njihov konj ne bo nastopil in se brez kakršne koli obrazložitve obrnil ter odšel. K sreči je na teh dirkah bil prisoten s konji g. Mirko Vrgov iz Ade. Ko sem mu povedal, kaj sta gospoda Oražem naredila, je takoj poklical tekmovalca g. Duška Blažina, mu sporočil, naj takoj zapreže konja Limbrusa in pride pred sodniško tribuno. Tako nam je kljub bojkotu s strani gospodov Oražem uspelo tudi to tekmovanje izpeljati. Ko sedaj razmišljam o tem dogodku, sem vedno bolj prepričan, da je bilo to narejeno z namenom diskreditirati organizatorja prireditve, pred, kot so zapisali novinarji, približno 5000 obiskovalci. Malo čudna je taka oblika sodelovanja!

Sprašujem avtorja člankov, ali se spomni sestanka UO KK Ljubljana, kjer je bila razprava o nepravilnosti avtorja člankov in g. Bruna Oražma. Na tem sestanku je bil izključen iz kluba g. Bruno Oražem, člani UO pa so do avtorja člankov zaradi mladosti bili prizanesljivi in takrat niso sprejeli predloga o izključitvi avtorja člankov.

Še nekaj iz novejše zgodovine. Avtor člankov je kot vodja prireditev na ljubljanskem hipodromu vseskozi zavestno kršil kasaški pravilnik. Kot vodja prireditev bi moral biti eno uro pred prireditvijo na hipodromu in skupaj z delegatom ugotoviti, da je za prireditev vse pripravljeno. Avtor člankov je prihajal na prireditev po nekaj iztečenih točkah sporeda in kontrola ni bila možna. Na eni izmed prireditev je dežurna veterinarica ugotovila, da ni urejen boks za odvzem krvi, kljub poprejšnjemu zagotovitvi prireditelja, da je vse urejeno, vključno z boksom. Dežurna veterinarica je prišla do delegata in povedala, da bo dirko prekinila in dodala, da ji je avtor člankov naročil, da je za to odgovoren delegat. Zavedal sem se, kaj pomeni prekinitev dirke in sem sam uredil boks. To je bila moja največja napaka kot delegata. Takrat bi moral stopiti do sodnikov in sam kot delegat zahtevati prekinitev dirke. Tega nisem naredil izključno zaradi tega, ker bi bili glavni oškodovanci tekmovalci oz. lastniki konj. Dogodek je razviden iz zapisnika delegata.

Pozneje so si prireditelji dirk na ljubljanskem hipodromu omislili pomočnika vodje dirk, kar v pravilniku ne obstaja. Prepričan sem, da je bilo to narejeno z namenom degradirati delegata. S tem si je naredili medvedjo uslugo, saj je pomočnik vodje dirk bil zelo strokoven in je zelo dobro sodeloval z delegatom. Brez pridržkov lahko zapišem, da bi bil pomočnik vodje prireditev dober učitelj avtorja člankov oz. vodje prireditev.

Avtor člankov omenja tudi prenos lastništva objektov na Mestno občino Ljubljana. Odgovorni ljudje KK Stožice, ki so vodili te pogovore, so bili od vseh klubov v Sloveniji najmanj uspešni, saj se niso uspeli dogovoriti o pravici uporabe določenih kasaških objektov, zgrajenih za točno določene namene in v korist prireditev na

hipodromu v Ljubljani, in sicer:

- gostinski lokal oz. kasaško tribuno smo zgradili z namenom, da bo najemnina za nagradni fond prireditve,
- zgrajena sulkarnica bo v času prireditev tudi za priveze gostujočih konj,
- del zgrajenih kasaških hlevov se v času prireditve uporablja za nastanitev oddaljenih konj,
- en boks se koristi za odvzem krvi.

Zaradi neuspešnosti dogovora vodilnih ljudi KK Stožice z Mestno občino Ljubljana je KK Stožice na ljubljanskem hipodromu za vedno izgubil pravico do uporabe teh objektov in sredstev za nagradni fond, kar povzroča velike probleme ob prireditvah. Drugi klubi v Sloveniji so si izborili pravico do brezplačne uporabe hipodromov in objektov na njih, nekateri tudi za obdobje 99 let, za kar jim lahko samo čestitamo.

Namesto prikrojevanja zgodovine kasaškega športa preko člankov, bi bilo bolje, zavedati se negativnih dogodkov in napak iz preteklosti, da le teh ne bi več ponavljali.

V preteklosti smo zaradi ozkih interesov določenih ljudi izgubili:

- hipodrom in s tem kasaško dejavnost na hipodromu na Brdu,
- hipodrom na Bledu,
- hipodrom v Grosupljem.

Poleg tega je klub in kasaštvo v drugem največjem mestnem centru v Mariboru v „umiranju“.

Kateri hipodrom in klub od obstoječih je naslednji zapisan propadu? Ali je to morebiti Ljubljana:

- zaradi premajhne aktivnosti, ki ne opravičuje uporabe velikosti objekta hipodroma,
- zaradi izgube pravice do uporabe določenih namenskih objektov za kasaške prireditve,
- zaradi prireditev, ki so skoraj brez obiskovalcev?.

Komu so namenjene take prireditve? Samemu sebi? Kateri šport lahko preživi brez publike, ki so osnova za pridobivanje sponzorjev oz. potrebnih sredstev. Namenoma v prilogi prilagam sliko iz preteklosti, ki dokazuje, da se publiko v Ljubljani kljub vstopnini da dobiti (danes tudi brez vstopnine publike ni). Potrebno je seveda tudi določeno marketinško znanje. S tem ne trdim, da ni tudi pozitivnih rezultatov v Klubu Stožice, vendar so nekateri klubi v Sloveniji v tem pogledu precej uspešnejši in že uporabljajo določene aktivnosti, ki vračajo publiko ponovno na hipodrome. Prosim, da ljubljanski klub ne jemlje tega kot namerno kritiko, ampak kot dejstvo, da je potrebno nekaj narediti. To so problemi kasaštva, ki jih je potrebno reševati in ne

prikrojevati resnic v člankih.

Odločil sem se , da ta zapis pošljem osebno vsem članom UO KZS. Razlog za to je moja navedba takratnemu UO KZS, na katerem sem podal odstopno izjavo, in obrazložil, zakaj se poslavljam od mojega aktivnega sodelovanja v kasaškem športu in to kot član SO, član antidoping komisije in vodja delegatov. Sedaj želim obvestiti člane UO, da je bil moj edini in glavni razlog odnos avtorja člankov do mene. Odpovedal sem se tudi vsem obiskom konjeniških prireditev, ker nisem želel več razpravljati o teh odnosih. To sem naredil zaradi spoštovanja do kasaškega športa in bil prepričan, da se bodo stvari umirile. To se ni zgodilo, zato sem se odločil napisati vsebino tega dopisa. Pri tem izhajam iz dejstva, da če kdo napiše prikrojeno resnico in nihče na to ne reagira, ta neresnica postane resnica.

Želim, da vsebina tega dopisa ostane znotraj okvira Kasaške zveza Slovenije, pridržujem pa si pravico morebitne objave izven okvira KZS ob določenih nadaljnjih podtikanjih.

Na koncu pa še tole avtorju člankov. Kot v zahvalo sedaj avtor člankov kot vodja prireditev na ljubljanskem hipodromu koristi objekte, ki smo jih izgradili člani kasaške sekcije KK Ljubljana brez sodelovanja avtorja člankov in si dovoli prikrojevati resnico o izgradnji hipodroma Ljubljana.

Boris Slavič Ljubljana, 01. 10. 2018

Priloge:

- slika stare sodniške tribune,
- slika nove sodniške tribune,
- slika terasastih stopnic s številnimi nekdanjimi obiskovalci.

V vednost:

- še sedaj dosegljivim nekdanjim članom Kasaške sekcije KK Ljubljana,
- predsedniku KZS, dr. Henriku Gjerkešu,
- g. Lojzetu Lahu, predsedniku KK Komenda,
- g. Milanu Lovrenčiču,
- KK Stožice, predsedniku g. Viktorju Dolinšku z zahtevo objave tega dopisa na spletni strani kluba,
- vsem kasaškim klubom,

- članom UO KZS.

P.S. Spoštovani g. predsednik KZS, vabim vas na razgovor ob kavi na ljubljanskem hipodromu. Če ste za , me dobite na tel.: 031 358 451, ali na varene.bs@gmail.com.



slika stare sodniške tribune,



slika nove sodniške tribune



slika terasastih stopnic s številnimi nekdanjimi obiskovalci



